

[LINBINA *sb f*

I sg linbiną.

Sł stp, Cn, Linde brak.

bot. Pinus cembra L.; drzewo iglaste z rodziny sosnowatych (Pinaceae), rosnące w Polsce w wysokich partiach gór: człowiek który ma łuchoty/ dobrze aby siedział w boru między linbiną [prawą łóśniną FalZioł I 116b]/ aby wonią [!] Linbowa weń fzłá vfty SienHerb 142a.

Cf **LINBA**

FP